

Procedura przyjęcia do Domu

Istotnym elementem postępowania zmierzającego do umieszczenia konkretnej osoby w domu pomocy społecznej jest uzyskanie zgody osoby potrzebującej pomocy lub jej przedstawiciela ustawowego, opiekuna prawnego bądź zgody z urzędu.

W przypadku stwierdzenia, że konkretna osoba potrzebuje pomocy zakładowej, a brak zgody uniemożliwia jej udzielenie, ośrodek pomocy społecznej zobowiązany jest zawiadomić właściwy sąd opiekuńczy.

Decyzję administracyjną o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę za pobyt w placówce wydaje organ gminny właściwy dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy.

Decyzję o umieszczeniu w domu pomocy społecznej w imieniu starosty wydaje kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie właściwy ze względu na położenie domu, w naszym przypadku jest to Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy w Pułtusk w imieniu Starosty Pułtuskiego.

Dyrektor domu zawiadamia pisemnie osobę ubiegającą się o terminie przybycia do placówki.

Do domu pomocy społecznej przyjmuje się na podstawie:

- pisemnego wniosku osoby ubiegającej się o skierowanie do domu lub jej przedstawiciela ustawowego,
- wywiadu środowiskowego,
- opinii ośrodka pomocy społecznej dotyczącej stopnia sprawności osoby ubiegającej się,
- decyzję o skierowaniu do dps,
- decyzję o umieszczeniu w dps,
- decyzję dotyczącą odpłatności za pobyt w placówce,
- zaświadczenie lekarskie,
- decyzję o przyznaniu zasiłku stałego, renty socjalnej lub decyzję organu emerytalno - rentowego.

W przypadku, gdy do domu kieruje się osobę na podstawie orzeczenia sądu, wydanie skierowania wymaga tylko przedłożenia wniosku, a pozostałe dokumenty powinny zostać skompletowane w terminie trzech miesięcy. Także w nagłych przypadkach, wynikających ze zdarzeń losowych, skierowanie do domu może nastąpić poza kolejnością oraz bez przedłożenia dokumentów (powinny zostać skompletowane w ciągu trzech miesięcy od daty przyjęcia).

Odpłatność za pobyt.

Pobyt w domu pomocy społecznej jest odpłatny do wysokości średniego miesięcznego kosztu utrzymania. Zobowiązani do wnoszenia opłat za pobyt są w kolejności: mieszkaniec domu, nie więcej niż 70% swojego dochodu, rodzina zgodnie z umową zawartą w trybie art. 103 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej - w wysokości różnicy między średnim miesięcznym kosztem utrzymania w domu pomocy społecznej a opłatami wnoszonymi przez mieszkańca i rodzinę.

Mieszkaniec wnosi opłaty do kasy domu lub na jego rachunek bankowy. Za jego zgodą opłata może być potrącana z: emerytury lub renty mieszkańca domu przez właściwy organ emerytalno - rentowy, z zasiłku stałego mieszkańca domu - przez ośrodek pomocy społecznej dokonujący wypłaty świadczenia.

Mieszkaniec domu, a także inna osoba obowiązana do wnoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej, jeżeli mieszkaniec przebywa u tej osoby, nie ponoszą opłat za okres nieobecności mieszkańca w domu nieprzekraczającej 21 dni w roku kalendarzowym.